

Sygn. akt I ACa 938/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Futro
Sędziowie:	SA Małgorzata Gulczyńska SA Piotr Górecki /spr./
Protokolant:	st.sekr.sąd. Sylwia Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. M. (1)**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.**

o stwierdzenie nieważności uchwały

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 29 kwietnia 2014 r., sygn. akt IX GC 1380/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA M. Gulczyńska SSA J. Futro SSA P. Górecki

Sygn. akt IACa 938/14

UZASADNIENIE

Powód M. M. (1) wniósł przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O. (poprzednio: Młyn (...) Sp. z o.o. w B.) na podstawie art. 252 k.s.h. o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) z 9 kwietnia 2013 r. nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki MŁYN (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.. Nadto domagał się zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (sygn.. akt IXGC 1380/13).

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

Powód jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. (poprzednio: Młyn (...) Sp. z o.o. w B.) i posiada w niej 557 udziałów o wartości nominalnej 1000 zł każdy. Obejmując owe udziały pokrył je w całości aportem w postaci 1/3 udziału we współwłasności nieruchomości położonej w P. przy ul. (...). Pozwana spółka została utworzona umową spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 11 grudnia 2009 roku, pod firmą MŁYN (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. 34. Pozostałymi wspólnikami pozwanej spółki zostali: T. O., N. K. C. oraz R. M. (1). Pierwszy z ww. wspólników objął 500 udziałów po 1000 zł każdy udział i pokrył je w całości gotówką, natomiast pozostała dwójka wspólników objęła po 557 udziałów o wartości nominalnej 1000 zł każdy udział pokrywając je w całości aportem w postaci po 1/3 udziału we współwłasności nieruchomości położonej w P. przy ul. (...). Udziały - każdy w wysokości 1/3 - we współwłasności w/w nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), wspólnicy pozwanej: powód, N. K. C. oraz R. M. (1), nabyli w drodze umowy sprzedaży z 3 lipca 2008 r., na podstawie której nabyli całą nieruchomość za łączną cenę 1.670.000 zł.

Decyzją nr (...) z 16 czerwca 2009 r. Starosta (...) zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę/rozbiórkę dla Młyn (...) s.c. C., M., M. obejmującą przebudowę i zmianę sposobu użytkowania budynku młyna na budynek mieszkalny wielorodzinny oraz rozbiórkę istniejących budynków gospodarczych w P., ul. (...), na działce nr (...). W związku z tym pozwana zaciągnęła w (...) Bank (...) S.A. w W. kredyt na realizację tych prac. W tym samym dniu powód złożył oświadczenie o udzieleniu poręczenia spłaty kredytu.

W dniu 16 października 2012 r. dotychczasowy wspólnik pozwanej - T. O. zbył swoje udziały na rzecz wspólnika R. M. (1) - 350 udziałów oraz na rzecz wspólnika N. C. - 350 udziałów.

W dniach 11 czerwca 2007 r. - 2 marca 2012 r. powód zameldowany był w C. przy ul. (...). Taki też adres podawał jako adres zamieszkania przy aktach notarialnych jakie powód podpisywał. Adres ten jest zgodny z tym, który ma nadal w dowodzie osobistym. Powód adresem tym posługiwał się przed urzędami i instytucjami. Wskazał go też jako adres zamieszkania w swoim oświadczeniu z dnia 30 kwietnia 2010r. o udzieleniu poręczenia spłaty wierzytelności pozwanej.

Pierwotnie wspólnicy pozwanej - R. M. (1) oraz N. C. mieli ustalony z notariusz L. Ż. termin podpisania aktu notarialnego zawiązującego spółkę komandytową na dzień 26 marca 2013 r. Notariusz powzięła jednak wątpliwość czy nie będzie koniecznym dla tej czynności powołanie pełnomocnika reprezentującego pozwaną spółkę przy zawiązywaniu spółki komandytovej. Wyżej wymienieni wspólnicy na dzień 9 kwietnia 2013 r. planowali zgromadzenie wspólników zwołane w celu zmiany nazwy i siedziby pozwanej spółki, dlatego z uwagi na te wątpliwości natury formalnej, wspólnik R. M. (1) zdecydował się wpisać do zawiadomienia o zgromadzeniu planowanym na dzień 9 kwietnia 2014 r. także ewentualne podjęcie uchwały w celu wyznaczenia pełnomocnika spółki dla zawiązania spółki komandytovej i wniesienia do niej aportu. W dniu 8 kwietnia 2013 r. wspólnik pozwanej - R. M. (1), podczas przeglądania akt rejestrowych dowiedział się, że sąd rejestrowy zakwestionował prawidłowość zawiązania spółki i stwierdził, że konieczna była reprezentacja pozwanej spółki przez pełnomocnika. Z uwagi na to R. M. (1) doszedł do wniosku, że konieczne będzie podjęcie uchwały na zgromadzeniu w dniu 9 kwietnia 2013 r. w przedmiocie powołania pełnomocnika pozwanej spółki. W dniu 26 marca 2013 r., pozwana wysłała do powoda na jedyny znany jej adres zamieszkania powoda (C. ul. (...)), zawiadomienie o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników na dzień 9 kwietnia 2013 r. godz. 10.30 w P. w Kancelarii Notarialnej notariusz L. Ż. z porządkiem obrad obejmującym w szczególności podjęcie uchwały w przedmiocie wyboru pełnomocnika do podpisania w imieniu spółki umowy

spółki komandytowej z członkami zarządu oraz przeniesienia własności nieruchomości oraz umowy podnajmu lokalu. Przesyłka dla powoda została zwrócona do nadawcy po podwójnym awizowaniu i nieodebraniu jej przez adresata.

W dniu 9 kwietnia 2013 r. odbyło się - zgodnie z planem - Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej. Na zgromadzeniu reprezentowane było 75% kapitału zakładowego spółki. Obecni byli na nim wspólnicy N. C. posiadająca .050 udziałów w pozwanej spółce oraz R. M. (1) posiadający 1050 udziałów w tejże spółce. Nieobecny był wspólnik - powód posiadający 700 udziałów w pozwanej spółce. Na tym zgromadzeniu podjęto uchwałę nr(...) wynikającą z porządku obrad. Przedmiotem uchwały nr (...) było powołanie pełnomocnika do występowania w imieniu pozwanej spółki przy zawarciu spółki komandytowej. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki MŁYN (...) Sp. z o.o. w B. postanowiło powołać pełnomocnika - M. W. (1) celem reprezentowania pozwanej spółki przy zawarciu umowy spółki komandytowej, która prowadzona będzie pod firmą MŁYN (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w O. - na warunkach i zgodnie z uznaniem pełnomocnika, składania w tym przedmiocie wszelkich oświadczeń woli i wiedzy oraz podpisywania stosownych dokumentów. Uchwała została podjęta jednogłośnie w głosowaniu jawnym. Uchwałą nr 1 zmieniono zaś firmę pozwanej spółki na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością a uchwałą nr (...) zmieniono siedzibę pozwanej spółki na O..

Po podjęciu uchwały nr 3 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej z 9 Kwietnia 2013 r. pełnomocnik pozwanej - M. W. (1) zawarł spółkę komandytową MŁYN (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w O. i wniósł aportem do niej należącą do pozwanej nieruchomości położoną w P., przy ul. (...). Pozwana została komplementariuszem w zawiązanej spółce odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia.

Po zgromadzeniu z dnia 9 kwietnia 2013 r. gdy okazało się, że korespondencja dla woda wysyłana przez pozwaną na jego adres zamieszkania w C. wróciła nie podjęta, pozwana wysłała powodowi oświadczenie o odwołaniu go z funkcji rónnika budowy na adres (...). Z uwagi na to powód wymieniał korespondencję esemesową z członkiem zarządu pozwanej - R. M. (1). Nie został w niej jednak powiadomiony o podjęciu w dniu 9 kwietnia 2013r. skarżonej uchwały. O fakcie tym dowiedział się pełnomocnik powoda podczas przeglądania w dniu 7 czerwca 2013r. akt rejestrowych pozwanej spółki. Nowo powołana spółka MŁYN (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w O. przystąpiła do długu pozwanej i zaczęła spłacać kredyt zaciągnięty przez pozwaną w (...) S.A.

W ocenie Sądu Okręgowego nawet, gdyby przyjąć, że powód został niewłaściwie zawiadomiony o nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników to i tak uchybienie to nie miało wpływu na treść podjętej uchwały nr (...). Podobnie było z uchybieniem w zakresie sposobu głosowania, które było jawne.

Od powyższego wyroku apelacje wniósł powód, który podniósł następujące zarzuty.

1) Błąd w ustaleniach faktycznych, który miał istotne znaczenie w sprawie, w tym przez przyjęcie, że:

- „dopiero po NZW z dnia 09 kwietnia 2013r. okazało się, że „korespondencja dla Powoda wysłana przez pozwaną na adres ... w C., ul. (...), wraca nie podjęta, podczas gdy z kserokopii kopert znajdujących się w aktach wynika, że już dnia 28 marca 2013r. listonosz stwierdził: „Adresat wyprowadził się bez podania adresu” (...),

- „jedynym znanym Zarządowi pozwanej adresem powoda był ten wynikający z treści Umowy spółki (...) podczas gdy Członek Zarządu R. M. (1), obsługujący Powoda jako radca prawny, był jego gościem w „innym domu w C.” (...) położonym na ul. (...), gdzie Powód mieszkał „na początku roku 2013”,

- „zaskarżona Uchwała „wynikała z porządku obrad” (...), podczas treść przedmiotowej uchwały znacznie odbiega od pkt 6 przedstawionej przez pozwaną kserokopii zawiadomienia o zwołaniu NZW z dnia 26 marca 2013 r. (...),

- „powód nie umiał podać swojego adresu zamieszkania (str. 11), podczas gdy w mającym znaczenie dla sprawy okresie powód wskazał swe miejsce zamieszkania: C., ul. (...) (...),

- „powód nie przedstawił pozwanej innego adresu zamieszkania, niż C., ul. (...) (...).”

2) Przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 i 2 k.p.c.) przez przyjęcie, że:

- „Notariusz L. Ż., mając kilkuletnie doświadczenie w zakresie usług notarialnych, najpierw „powzięła wątpliwość” co do ważności umowy spółki komandytowej z uwagi na treść art. 210 § k.s.h. a potem, wbrew art. 81 Prawa o notariacie, sporządziła akt notarialny z dnia 26 marca 2013r. (...)”
- „Radca Prawny R. M. (1), z uwagi na rzeczony wątpliwości, najpierw podpisał się pod nieważną z mocy prawa (...) spółki komandytowej z dnia 26 marca 2013r. (Rep. A. Nr 2089/2013), której koszt poniosła Pozwana, by następnie, dopisać w Zawiadomieniu o zwołaniu NZW z dnia 26 marca 2013r. pkt 6 o nast. treści: „Wybór pełnomocnika do podpisania w imieniu spółki umowy spółki komandytowej : Członkami Zarządu oraz przeniesienia własności nieruchomości oraz umowy podnajmu lokalu (...)”
- „sąd dał wiarę zeznaniom powoda „w zakresie, w jakim zeznania te pokrywają się z pozostałym zebrany materiał dowodowy”, podczas gdy zeznania R. M. (1) za pozwaną „okazały się spójne, logiczne i konsekwentne, a Sąd nie znalazł powodów by je kwestionować (...)”
- „niewiarygodne są twierdzenia powoda, że strony traktowały telefon jako główne źródło porozumiewania (...)”
- „powód nie korzysta w swej działalności z poczty elektronicznej, podczas gdy w aktach sprawy są fragmenty korespondencji pomiędzy obecnymi Członkami Zarządu Pozwanej a Powodem kierowane na podany przez niego adres e-mailowy (...)”.

3) Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, w tym:

- „art. 236 k.p.c. przez całkowite zignorowanie wniosków dowodowych powoda wskazanych w pkt 2 i 4 petitum pozwu oraz w piśmie procesowym z dnia 30 stycznia 2014r. (...)”
- „art. 229 w zw. z art. 227 k.p.c. przez oddalenie wniosku dowodowego o słuchanie świadka M. W. (1) (...)”
- „art. 231 k.p.c. przez nieprawidłowe posługiwanie się domniemaniem faktycznym (...)”

4) Naruszenie prawa materialnego a w szczególności:

- „art. 238 § 1 w zw. z art. 188 § 1 k.s.h. przez niewłaściwe ich zastosowanie poprzez uznanie, że sam fakt nadania Zawiadomienia o NZW z dnia 26 marca 2013r. na nieaktualny adres powoda (...) był równoznaczny z przyjęciem, że powód został prawidłowo powiadomiony (...)”
- „art. 239 § 1 w zw. z art. 238 § 2 k.s.h. przez niewłaściwe ich zastosowanie poprzez przyjęcie, że pkt 6 Zawiadomienia o NZW z dnia 26 marca 2013r., w tym w zestawieniu z treścią zaskarżonej Uchwały, spełnia wymogi szczegółowego porządku obrad (...)”
- „art. 247 § 2 i 210 § 1 k.s.h. przez wadliwą ich wykładnię poprzez przyjęcie, że wybór M. W. (1) na pełnomocnika spółki do czynności prawnej z członkami zarządu pozwanej nie jest sprawą osobową,
- „art. 250 pkt 4 w zw. z art. 252 § 1 k.s.h. przez ich wadliwą wykładnię poprzez przyjęcie, że naruszenie przepisów o treści zaproszenia (brak szczegółowego porządku obrad), tudzież o sposobie zwoływaniu walnego zgromadzenia (wysłanie zaproszenia na niewłaściwy adres) oraz tajności głosowania, a przede wszystkim złamanie zakazu podejmowania uchwał nieobjętych porządkiem obrad, nie jest podstawą normatywną stwierdzenia nieważności zaskarżonej Uchwały (...)”.

W oparciu o powyższe zarzuty, autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez „stwierdzenie nieważności Uchwały Nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki prowadzonej pod firmą: MŁYN

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. z dnia 09 kwietnia 2013 r.” i zasądzenie kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Pozwana spółka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 234).

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd odwoławczy podziela istotne dla rozstrzygnięcia ustalenia faktyczne i tym samym przyjmuje je jako swoje.

Na wstępie trzeba wskazać, że podstawą prawną powództwa stanowił art. art. 252 § 1 k.s.h. Z przepisu tego wynika, że Osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250, przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą.” Jak można przyjąć z treści pozwu, skarżący swoje prawo do zaskarżenia uchwały wspólników upatrywał w treści art. 250 pkt 4 k.s.h. stanowiącego, iż prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad. Powód akcentował przede wszystkim to, że nie został powiadomiony prawidłowo o terminie zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (dalej: NZW) na którym podjęto m. in. zaskarżoną uchwałę nr (...) Poza tym wskazywał dodatkowo na inne uchybienia formalne, które - w jego ocenie – uzasadniają zasadność powództwa. Obejmowały one prawidłowość określenia porządku obrad (art. 238 § 2 k.s.h.) i sposób głosowania (art. 247 § 2 k.s.h.).

Wypada zatem w tym miejscu odnieść się do podniesionych zarzutów apelacyjnych. Nie można było podzielić trafności zarzutu w zakresie błędu „w ustaleniach faktycznych”. Kluczowym i pierwszoplanowym zarzutem w ramach błędnych ustaleń faktycznych było kwestionowanie ustaleń sądu co do okoliczności wskazujących na prawidłowość zawiadomienia powoda o terminie NZW. Z niebudzących wątpliwości ustaleń sądu I instancji wynikało, że powód był zameldowany do dnia 2 marca 2012 r. pod adresem: C., ul. (...)” (k. 62). Tym też adresem posługiwał się wcześniej, między innymi taki adres wskazywał notariuszowi w trakcie zawierania umów (np. umowa sprzedaży nieruchomości z dnia 3 lipca 2008 r.- k. 38). O terminie zwołania NZW na dzień 9 kwietnia 2013 r. został powiadomiony na wskazany wyżej adres. To, że korespondencja skierowana do powoda została spółce zwrócona po podwójnym awizowaniu i z adnotacją „adresat wyprowadził się” (k. 115), nie wpływało na odmienną ocenę, co do prawidłowości wysłania zawiadomienia. Adres na który wysyłane powinny być zawiadomienia dla udziałowca spółki to adres wskazany w księdze udziałów (por.: art. 188 § 1 k.s.h.). Jeśli wspólnik chciałby, aby zawiadamiać go na inny adres, powinien o tym poinformować zarząd spółki. Powód nie wykazał, ani nawet nie powoływał się na to, że informował zarząd o innym swoim adresie. Nie wykazał też, aby adres zameldowania pod który zostało wysłane zawiadomienie, był adresem błędnym i niezgodnym z oficjalnymi dokumentami spółki. Ciężar dowodzenia w tym zakresie spoczywał na powodzie (art. 6 k.c.). Skoro korespondencja skierowana do powoda na adres jego zameldowania wróciła do spółki z adnotacją „adresat wyprowadził się” a powód wcześniej nie wskazał innego adresu, spółka nie miała obowiązku poszukiwania miejsca zameldowania czy pobytu powoda. Tym samym wysłanie zawiadomienia o terminie zwołania NZW na dzień 9 kwietnia 2013 r. należało uznać za prawidłowe. Dodać wypada, że powód nie wykazał przy tym, aby zwyczajowo przyjęty był w spółce inny sposób wysyłania oficjalnych zawiadomień do wspólników. To, że wcześniej spotykano się z powodem w innych miejscach, czy prowadzono rozmowy telefoniczne oraz mailowe, nie może przesądzać o nieprawidłowości zawiadomienia. Podkreślić trzeba zatem, że powód nie wykazał, aby po wymeldowaniu się powiadomił zarząd o adresie pod jaki należy wysłać do niego korespondencję. Dotyczy to także adresu przy ul. (...) w C. czy B. o czym wspominał w swoich zeznaniach. W omawianym zarzucie powód wskazał także, że „nigdy nie podawał” zarządowi spółki adresu zameldowania „jako adresu zamieszkania”. Nawet, gdyby tak było, to i tak zarząd był uprawniony do wysyłania korespondencji na adres zameldowania i to tym bardziej, że tym adresem powód wcześniej posługiwał się przy zawieraniu innych umów.

Marginalnie jedynie – skoro skarżący kwestii tej nie podnosił w apelacji - można też odnieść się do samego terminu wysłania zawiadomienia o planowanym na dzień 9 kwietnia 2013 r. NZW. Zawiadomienie o terminie NZW zwołanego na 9 kwietnia 2013 r, zostało wysłane w dniu 26 marca 2013 r. Zgodnie z art. 238 § 1 k.s.h. „Zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników.” Przepis ten akcentuje zatem samo wysłanie zawiadomienia a nie jego doręczenie. Zważyć należy, że ani przepis art. 238 § 1 k.s.h., ani inne przepisy k.s.h. nie określają sposobu obliczania dwutygodniowego terminu przewidzianego w wymienionym przepisie. Ponieważ sposób i termin zwołania zgromadzenia wspólników mieszczą się niewątpliwie w pojęciu (...) spółki z o.o. (art. 1 § 1 k.s.h.), to w kwestii sposobu obliczania tego terminu, a więc w sprawie określonej w art. 1 § 1 k.s.h., lecz nieuregulowanej w tej ustawie, należy z mocy art. 2 k.s.h. zastosować przepisy Kodeksu cywilnego. Oznacza to konieczność zastosowania w omawianej kwestii art. 112 k.c., z którego jednoznacznie wynika, że termin oznaczony m.in. w tygodniach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. W stanie faktycznym niniejszej sprawy oznacza to, że skoro wysłanie listu poleconego z zaproszeniem na nadzwyczajne zgromadzenie wspólników, rozpoczynające bieg tego terminu, nastąpiło we wtorek dnia 26 marca 2013 r., to minimalny dwutygodniowy termin przewidziany w art. 238 § 1 k.s.h. skończył się - z mocy art. 112 k.c. - dopiero z upływem wtorku dnia 9 kwietnia 2013 r. (po północy) a więc upłynął nie przed terminem zgromadzenia, jak stanowi art. 238 § 1 k.s.h., ale z końcem dnia, w którym organ ten już w godzinach rannych obradował i podejmował uchwały. W tej sytuacji nie było podstaw do uznania, w świetle dokonanej wykładni literalnej art. 238 § 1 k.s.h., że zgromadzenie wspólników pozwanej zostało zwołane prawidłowo (por.: wyrok SN z 8 lutego 2008 r., I CSK 399/07, LEX nr 394761).

Nie mniej jednak uchybienie to nie miało żadnego znaczenia w niniejszej sprawie, skoro nawet, gdyby zarząd pozwanej wysłał zawiadomienie dzień wcześniej to i tak powód by się nie stawił w dniu 9 kwietnia 2013 r. na NZW z uwagi na to, że pod wskazanym adresem już nie zamieszkiwał a innego adresu nie wskazał.

Nie był trafny także zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w tym przepisie sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału”. Przywołane w apelacji okoliczności nie wskazywały jednak na zasadność podniesionego zarzutu. Lektura akt sprawy wskazywała, że sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i właściwie ocenił zaferowane przez strony dowody. Nie można było podzielić poglądu skarżącego, jakoby naruszenia art. 233 k.p.c. polegało na niewłaściwej ocenie działań notariusza L. D.-Ż. w trakcie zawierania umowy spółki komandytowej czy R. M., który podpisał umowę spółki komandytowej. Przede wszystkim okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepis z art. 252 § 1 k.s.h. Nie można było także uznać za zasadny zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów z uwagi na to, że – jak sugerował to autor apelacji – strony w swoich relacjach opierały się na esemesach i mailu. To, że powód w relacjach z członkiem zarządu (czy udziałowcem spółki) kontaktował się po przez esemesy czy maila, nie oznacza oczywiście, że taki też był utrwalony zwyczaj kontaktowania się zarządu spółki z udziałowcami (o czym mowa była już wcześniej). Na dowód takiego sposobu kontaktowania się udziałowców, powód złożył dwa wydruki korespondencji mailowej, tj. z 8 sierpnia 2011 r. i z 24 lutego 2012 r. (k. 144-145). Oba te wydruki nie mogły stanowić dowodu co utrwalonego sposobu kontaktowania się między udziałowcami drogą poczty elektronicznej i to tym bardziej, że kontakty między nimi odbywały się także w drodze esemesów. Podzielić należało stanowisko sądu I instancji, że powód nie dochował podstawowego aktu staranności poprzez to, że po wymeldowaniu się z dotychczasowego miejsca zamieszkania, nie powiadomił zarządu spółki o nowym adresie. Dodać można, że art. 238 § 1 k.s.h. stanowi, że zawiadomienie może być wysłane wspólnikom pocztą elektroniczną. Możliwe jest to pod trzema warunkami: 1) wspólnik uprzednio wyraził na to zgodę; 2) zgoda musi mieć formę pisemną i 3) powinien być podany przez wspólnika adres, na który zawiadomienie powinno być wysłane. Adres powinien być podany przez wspólnika w treści dokumentu zawierającego wyrażenie zgody bądź odrębnym dokumencie.

Nie mógł zatem odnieść zamierzonego skutku prawnego zarzut naruszenia art. 236 k.p.c. „przez całkowite zignorowanie” owej korespondencji mailowej.

Niezasadny okazał się zarzut naruszenia art. 229 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. „przez „oddalenie wniosku dowodowego o słuchanie świadka M. W. (1)”. Podstawą oddalenia tego wniosku dowodowego było to – jak wynikało z uzasadnienia zaskarżonego wyroku – że ów świadek miał zeznawać na okoliczności niesporne lub nieistotne. (tj. „istnienia zlecenia dotyczącego pełnomocnictwa i powiązań ze współnikami pozwanej” –k. 5). Nie ma zatem potrzeby argumentacji sądu I instancji w tym miejscu raz jeszcze przytaczać.

Nie mógł odnieść skutku prawnego zarzut naruszenia art. 231 k.p.c. „przez nieprawidłowe posługiwanie się domniemaniem faktycznym”. Zauważyć na wstępie trzeba, iż z uzasadnienia wyroku wynikało, że nie dostrzegł żadnej potrzeby w formułowaniu „domniemania faktycznego” (k. 211), co już przesądza o nietrafności zarzutu. Jak można wnosić, apelujący upatrywał naruszenie wymienionego przepisu w tym, że sąd I instancji przyjął, iż głosowanie jawne nad zaskarżoną uchwałą nr (...) nie wpłynęło na treść głosowania. Co do zasady w myśl art. 247 § 1 k.s.h. głosowanie jest jawne. Natomiast zgodnie z § 2 tajne głosowanie zarządza się przy wyborach oraz nad wnioskami o odwołanie członków organów spółki lub likwidatorów, o pociągnięcie ich do odpowiedzialności, jak również w sprawach osobowych. Poza tym należy zarządzić tajne głosowanie na żądanie choćby jednego ze współników obecnych lub reprezentowanych na zgromadzeniu współników. W ocenie sądu I instancji w grę wchodziła jedynie kwestia tajności głosowania w sytuacji, gdyby przyjąć, że wybór pełnomocnika powołanego zaskarżoną uchwałą nr (...) stanowił sprawę osobową w rozumieniu wymienionego wyżej przepisu. Sąd ten uznał, że powołanie pełnomocnika w osobie M. W. (1) „celem reprezentowania spółki przy zawarciu umowy spółki komandytowej (...)” nie jest sprawą osobową a w konsekwencji głosowanie w tej sprawie nie musiało być tajne. Pogląd ten może zostać zaaprobowany, skoro przyjmuje się, że sporawą osobową jest w szczególności wybór przewodniczącego zgromadzenia, sekretarza, wynagrodzenia członka zarządu czy przyznanie współnikom praw osobistych. Generalnie zatem pojęcie spraw osobowych odnosi się nie tylko do spraw, które dotyczą konkretnych osób, ale także takich, w których osoba określona jest przez sprawowaną przez nią funkcję w spółce. Nie wydaje się, aby ustanowienie pełnomocnika do jednorazowej czynności prawnej w imieniu spółki określało zarazem funkcję tej osoby w samej spółce. Termin „sprawy osobowe” oznacza bowiem kwestie dotyczące członków organów spółki, likwidatorów jak i wszystkich współników.

Gdyby nawet przyjąć, że głosowanie nad zaskarżoną uchwałą nr (...) NZW miało odbywać się tajnie to i tak trzeba by przyjąć, że odstąpienie od tajności głosowania nie miało żadnego wpływu na treść głosowania i tym samym na treść podjętej uchwały. Bez powoda obecnych na NZW w dniu 9 kwietnia 2013 r. było tylko dwóch współników, którzy głosowali za podjęciem zaskarżonej uchwały. Tajność głosowania nic by nie zmieniła, szczególnie w sytuacji gdy powoda nie było na głosowaniu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego nadal uwzględnia się, że uchybienia formalne, aby mogły być przyczyną nieważności uchwały zgromadzenia współników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, muszą mieć wpływ na treść uchwały (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2012 r., IV CSK 186/12, M. Prawn. 2013/18/992, z dnia 24 czerwca 2009 r., I CSK 510/08 nie publ., z dnia 26 marca 2009 r., I CSK 253/08, Monitor Prawniczy 2010, nr 19, dodatek, s. 17, z dnia 28 listopada 2007 r., V CSK 285/07, nie publ., z dnia 5 lipca 2007 r., II CSK 163/07, OSNC 2008, nr 9, poz. 104, z dnia 10 marca 2005 r., III CK 477/04, Wokanda 2005, nr 7-8, s. 15 oraz z dnia 16 lutego 2005 r., III CK 296/04, OSNC 2006, nr 2, poz. 31). Z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością można przyjąć, że sytuacji gdy w spółce jest trzech współników (łącznie z powodem), udział w głosowaniu powoda i tak nie zmieniliby treść podjętej uchwały.

Nietrafny był zarzut naruszenia art. 238 § 1 k.p.c. w zw. z art. 188 § 1 k.s.h. Skarżący upatrywał naruszenia tych przepisów w tym, że sąd I instancji przyjął prawidłowość zawiadomienia powoda o terminie zwołania NZW. Problematyka ta została już wcześniej omówiona i nie ma potrzeby powtarzania, tym bardziej, że bliżej zarzut naruszenia wskazanych przepisów nie został omówiony w uzasadnieniu apelacji. Wspomnieć tylko można, że zgodnie z art. 188 § 1 k.s.h. „zarząd jest obowiązany prowadzić księgę udziałów, do której należy wpisywać nazwisko i imię albo firmę (nazwę) i siedzibę każdego współnika, adres, liczbę i wartość nominalną jego udziałów (...)”. Nie wiadomo zatem z jakich to przyczyn sąd I instancji miał ten przepis naruszyć. Obowiązkiem powoda było dopilnowanie, aby w księdze udziałów istniał aktualny jego adres. Skarżący miałby rację tylko wówczas, gdyby zarząd wysłał zawiadomienie na inny adres, aniżeli adres ujawniony w księdze udziałów czy w rejestrze prowadzonym przez KRS. Rozbieżności takiej powód w toku procesu nie wykazał.

Nietrafny okazał się również zarzut naruszenia art. 239 § 1 w zw. z art. 238 § 2 k.s.h. przez uchybienia w zakresie przesłania „szczegółowego porządku obrad”. Zgodnie z art. 238 § 2 k.s.h. „W zaproszeniu należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce zgromadzenia wspólników oraz szczegółowy porządek obrad. W przypadku zamierzonej zmiany umowy spółki należy wskazać istotne elementy treści proponowanych zmian.” Przyjmuje się, że porządek obrad powinien być sporządzony na tyle szczegółowo, na ile w danej sytuacji można to uczynić zgodnie z najlepszą wiedzą na dzień zwoływania zgromadzeń. Konieczna jest również pewna elastyczność w formułowaniu porządku obrad, która umożliwi rozstrzygnięcie jak największej liczby spraw na zgromadzeniu wspólników. Oznaczenie według art. 238 § 2 zd. 2 k.s.h. szczegółowego porządku obrad zgromadzenia wspólników spółki z o.o. dopuszcza jego zwięzłe sformułowanie i nie wymaga wskazywania brzmienia planowanych uchwał, sprzeciwia się jednak czynić to ogólnikowo oraz tak niedokładnie, że wprowadza wspólników w błąd, a zwłaszcza uniemożliwia albo ogranicza im rzeczywistą realizację uprawnień ustawowych lub umownych (tak również SN w wyroku z 14 maja 2009 r., I CSK 406/08, LEX nr 510991). Analiza zawiadomienia o zwołaniu NZW z dnia 26 marca 2013 r. pozwala przyjąć, że zawiadomienie to odpowiada wymogom z art. 238 § 2 k.s.h. Wskazano w nim jednoznacznie w pkt 8, że przedmiotem obrad będzie „wybór pełnomocnika do podpisania w imieniu spółki umowy spółki komandytowej (...)” - (k. 116). Poza tym, co jest niewątpliwie, gdyby nawet przyjąć odmienną interpretację tego zawiadomienia to i tak ewentualne uchybienia w tym zakresie nie miały żadnego znaczenia, skoro powód nie był obecny na NZW w tym dniu a nawet - co podkreślał - o nim nie wiedział.

Zarzut sprowadzający się do oceny tego, czy wybór M. W. był sprawą osobową w rozumieniu art. 247 § 2 k.s.h. był omawiany już wcześniej.

Niewątpliwie wszystkie powyższe rozważania prowadziły do jednoznacznego przyjęcia, że nietrafnym okazał się także ostatni z podniesionych zarzutów, a mianowicie zarzut naruszenia art. 250 pkt 4 k.s.h. w zw. z art. 252 § 1 k.s.h. Jak już wskazywano wcześniej, wszelkie nieprawidłowości w zwołaniu zgromadzenia wspólników, podobnie jak i inne uchybienia w podejmowaniu uchwały, mające charakter wyłącznie formalny, mogą stanowić skuteczną podstawę żądania stwierdzenia nieważności uchwały tylko wtedy, gdy wpłynęły na jej treść (por. m. in: wyrok SA we Wrocławiu z dnia 1 marca 2012 r., I ACa 115/12, LEX nr 1130914).

Innych zarzutów skarżący nie podnosił. W tej sytuacji apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu (art. 385 k.p.c.). W pkt 2 wyroku Sąd Apelacyjny zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (art. 98 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 21 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

M. Gulczyńska J. Futro P. Górecki